

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 31. Avgust 2012. god.

Br. ref.: 292/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI13/11

Podnosioci

Jeton Salihu i Mentor Salihu

Ocena ustavnosti presude Okružnog suda u Mitrovici, P. br. 211/06, od 1. novembra 2007. god., presude Vrhovnog suda Kosova, Ap. br. 48/2008, od 14. maja 2008. god. i presude Vrhovnog suda Kosova Pzd. br. 118/2010

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija.

Podnosioci

1. Podnosioci zahteva su Jeton Salihu i Mentor Salihu iz sela Drvar, Opština Vučitrn, predstavljeni od strane njihovog advokata Mahmuta Halimija iz Mitrovice. Podnosioci zahteva su braća.

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju presudu Okružnog suda u Mitrovici, P. br. 211/06, od 1. novembra 2007. god., i presude Vrhovnog suda Kosova, Ap. br. 48/2008, od 14. maja 2008. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva se odnosi na osudu podnosilaca zahteva za ubistvo Nexhata Mehollija, 31. decembra 2005. god., lakših telesnih povreda Berata Mehollija, istog dana. Osuda i kazna podnosilaca zahteva je od 1. novembra 2007. god. Istog dana otac podnosilaca zahteva, Salih Salihu, je osuđen za lakše telesne povrede nanete Nexhatu Meholliju i Beratu Meholliju.

Pravni osnov

4. Zahtev se zasniva na članu 113.7 Ustava; članu 20. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosova (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred sudom

5. Podnosioci zahteva su, 7. februara 2011. god., podneli zahtev Ustavnom sudu.
6. Salih Salihu, otac podnosilaca zahteva, je 15. februara 2011. god. dostavio Sudu dokumentaciju u vezi sa njegovom osudom.
7. Predsednik Ustavnog suda je, 2. marta 2011. god., imenovao sudiju Ilirianu Islami za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Kadri Kryeziu.
8. Dopisom od 11. jula 2011. god. Sud je zahtevao od Okružnog suda u Mitrovici informacije u vezi sa zahtevom. Okružni sud u Mitrovici je odgovorio dopisom od 19. juna 2011. god., koji je Sud primio 22. jula 2011. god.
9. Veće za razmatranje je 19. juna 2012. god. razmotrilo preliminarne izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Opis činjenica o predmetu kao što je evidentirano dokumentacijom dostavljenom od strane podnosilaca

10. Okružni sud u Mitrovici je, 1. novembra 2007. god., putem presude P. br. 211/06 pronašao da su podnosioci zahteva krivi za ubistvo shodno članu 146. Privremenog krivičnog zakona Kosova i krivi za napad po članu 153. stav 2. Privremenog krivičnog zakona Kosova. Sud je osudio podnosioca zahteva Mentora Salihua na ukupnu kaznu zatvora od deset godina i tri meseca. Sud je osudio podnosioca zahteva Jetona Salihua na ukupnu kaznu zatvora od osam godina i dva meseca. Njihov otac je takođe osuđen istog dana za napad.
11. Protiv tih kazni podnosioci zahteva su podneli odvojene žalbe Vrhovnom sudu. U svojim žalbama podnosioci zahteva su naveli bitne povrede Privremenog krivičnog zakona Kosova, pogrešno i nepotpuno ustanovljavanje faktičkog stanja, povreda krivičnog zakona i preterano stroge kazne.

12. Vrhovni sud Kosova je, 14. aprila 2008. god. presudom Ap. br. 48/2008 odbio obe žalbe kao neosnovane.
13. Podnosilac zahteva Mentor Salihu, je 10. novembra 2008. god., podneo zahtev za ocenu krivičnog postupka pred Okružnim sudom u Mitrovici, i predložio prikupljanje i ocenu novih dokaza. Podnosilac zahteva je zasnovao svoj zahtev pre svega na tvrdnji da je Okružni sud u Mitrovici zasnovao svoju presudu na pogrešnom i nepotpunom ustanovljavanju činjeničnog stanja.
14. Podnosioci zahteva su, 27. decembra 2008. god., podneli zajednički zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu. U zahtevu su iznete navodne povrede odredba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i povrede člana 157.1 Privremenog krivičnog zakona Kosova.
15. Okružni sud u Mitrovici je, 3. februara 2009. god., presudom Kp. br. 175/08 odbio kao neosnovan zahtev Mentora Salihua za ocenu krivičnog postupka.
16. Vrhovni sud je, 20. maja 2010. god. presudom Pkl. br. 40/09 odbio kao neosnovan zajednički zahtev za zaštitu zakonitosti.
17. Vrhovni sud je, 14. decembra 2010. god. presudom Pzd. br. 118/2010 odbio kao neosnovan zajednički zahtev podnosilaca zahteva za vanredno ublažavanje kazne.

Navodne povrede Ustava

18. Podnosioci zahteva navode povredu člana 24. [Jednakost pred zakonom], člana 30. [Prava optuženog], člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosova i člana 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima.

Pravni argumenti izneti od strane podnosilaca zahteva

19. Podnosioci zahteva tvrde da je Okružni sud u Mitrovici povredio Privremeni krivični zakon Kosova, prilikom pogrešnog ustanovljavanja faktičkog stanja, i povredio krivični zakon izricanjem preterano stroge kazne. Kao rezultat, podnosioci navode da im je Okružni sud u Mitrovici povredio ustavna prava zagantovana članovima 24, 30. i 31. Ustava, kao i Vrhovni sud koji je potvrdio presudu Okružnog suda. Fokus pravnih argumenata podnosioca zahteva bio je na članu 157.1 Privremenog krivičnog zakona Kosova.
20. U stvari, oni su izjavili da je njihova osuda bila zasnovana samo na svedočenju Berata Mehollija i tvrde da sud ne može proglasiti optuženog krivim na osnovu samo jednog dokaza.

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Da bi mogao da presudi o zahtevu podnosioca, Sud prvo mora da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost predviđene Ustavom, obrazložene u Zakonu o Ustavnom sudu i Poslovniku o radu.
22. Član 113. stav 1. i 7. Ustava utvrđuje opšti pravni okvir potreban za prihvatljivost, i predviđa sledeće:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način

(...)

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom."

23. Pored toga, član 48. Zakona glasi:

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori."

24. Konačno, pravilo 36. Poslovnika o radu glasi:

"1. Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan,

2. Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

a) da zahtev nije prima facie opravdan, ili

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili

c) da podnosilac zahteva nije žrtva kršenja prava zagwarantovanih Ustavom, ili

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju;"

25. Kao što je gore rečeno, podnosioci zahteva tvrde da je Okružni sud u Mitrovici izvršio različite povrede krivičnog postupka i krivičnog zakona, i posebno povredu člana 157.1 Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova.

26. U celini član 157. Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova glasi kao što sledi:

Član 157.

(1) Sud ne može da proglasi optuženog krivim samo na osnovu svedočenja ili drugog dokaza ili dajući presudan značaj svedočenjima i dokazima koje okrivljeni ili branilac ne mogu da ospore ispitivanjem u toku krivičnog postupka.

(2) Sud ne može da proglasi optuženog krivim samo na osnovu iskaza ili dajući presudan značaj iskazu okrivljenog koji je dat policiji ili javnom tužiocu (član 156. stav 1. ovog zakona).

(3) Sud ne može da proglasi optuženog krivim samo na osnovu svedočenja ili dajući presudan značaj svedočenju jedinog svedoka čiji je identitet nepoznat odbrani ili okrivljenom.

(4) Sud ne može nikoga da proglasi krivim samo na osnovu svedočenja koje dao kooperativni svedok (članovi 298. do 303. ovog zakona).

27. Podnosioci zahteva tvrde da su osuđeni na osnovu samo jednog svedočenja Berata Meholija. Oni nisu pružili bilo kakve dokaze u njihovom zahtevu da ni njima niti

njihovim braniocima nije bilo omogućeno da postavljaju pitanja Beratu Meholiju ili da su na bilo koji drugi način osporavali njegovo svedočenje tokom krivičnog postupka.

28. U stvari, u zapisniku Okružnog suda u Mitrovici, sa suđenja od 4. juna 2007. god. konkretno je izneto da je braniocima data mogućnost da postavljaju pitanja Beratu Meholiju, i zabeležena su pitanja koja je odbrana postavila Beratu Meholiju.
29. Takođe, u presudi Okružnog suda u Mitrovici, Sud posebno naglašava da "Sud je takođe uzeo u obzir odbranu optuženog" (i u ovom konkretnom slučaju, izjave podnosilaca zahteva, kao i izjave njihovog oca, Sud je pronašao kao protivurečne).
30. Pored toga, Vrhovni sud se u presudi Pkl. br. 40/09, od 20. maja 2010. god. bavio ovom posebnom žalbom podnosilaca zahteva. Vrhovni sud je naveo da su među dokazima razmatranim od strane prvostepenog suda bili i dokazi veštaka koji su u vezi sa povredama nanetim pokojnom. Vrhovni sud je smatrao da su ovi dokazi potkrepili svedočenje svedoka i zato nije bilo povrede člana 157. Krivičnog zakona Kosova.
31. Podnosioci zahteva nisu potkrepili svoje tvrdnje, kao što je predviđeno Zakonom i Poslovníkom o radu.
32. Kao što je i navedeno od strane Ustavnog suda u slučaju br. KI. 06/09, podnosilac X protiv presude Vrhovnog suda br. 215/2006, presude Okružnog suda br. 741/2005, presude Opštinskog suda br. 217/2004:

"...

Sud bi pre svega hteo da naglasi da on ne predstavlja apelacioni sud u odnosu na ostale sudove na Kosovu i ne može intervenisati po osnovi da su ovi sudovi doneli pogrešnu odluku ili da su pogrešno ocenili činjenice. Uloga Suda jeste isključivo da obezbedi usklađenost sa pravima zagwarantovanim Ustavom i drugim pravnim sredstvima i, stoga, ne može obavljati ulogu suda "četvrtog stepena" (vidi, mutatis mutandis, i.a., Akdivar protiv Turske, 16. septembar 1996, R.J.D, 1996-IV, stav 65)."

33. I kao što je i dalje navedeno od strane Ustavnog suda u slučaju br. KI. 06/09, podnosilac X protiv presude Vrhovnog suda br. 215/2006, presude Okružnog suda br. 741/2005, presude Opštinskog suda br. 217/2004:

„Sama činjenica da je podnosilac zahteva bio nezadovoljan ishodom predmeta ne može sama po sebi izneti dokazanu tvrdnju o povredi člana 31. Ustava (vidi mutatis mutandis Presudu ESLJP Appl. br. 5503/02, Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske, presuda od 26. jula 2005)."

34. Stoga, zahtev treba odbiti kao neprihvatljiv jer je očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Sud, shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 20. Zakona i pravilu 56. stavu 2. Poslovníka o radu, nakon većanja održanog 19. juna 2012. god., je jednoglasno:

ODLUČIO

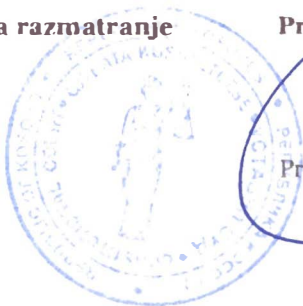
- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena podnosiocu zahteva, i

- III. Ova odluka će biti objavljena u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i stupa na snagu odmah.

Predsjedavajući sudija Veća za razmatranje

Robert Carolan

Robert Carolan

Predsjednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

Prof. dr Enver Hasani